

Elfizetési árak:

Egy évre 10.— Ft
Fél évre 5.—
Negyed évre 2.50
Egy hónapra 1.—
Egyes száma 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
téssel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpacz, a vár-
házak szomszédjában.

Hirdetések:

Egy sorra 5 napig
sorozat 5 napig
számítanak.

A haragos kis tábor.

— Január 4.

A Justh tábora haragszik. Minden izében reszket a haragtól, mert a kormány, de sőt a nemzeti párt újévi nyilatkozataiból is egész nyilzapor repült feléje. Ez a nyilzapor kihozza a sodrából és boszút liheg. A sajtója legalább előre hirdeti, hogy az igazi harc csak most fog megkezdődni, mert a függetlenségi párt tagjai felelni szándékoznak az újévi támadásokra és gondoskodni fognak a megtorlásról. Talán beterjesztik a régen hirdetett vádindítványt is, de ha nem, az obstrukciót mindenestre kérlelhetlenül folytatják.

Azt a harcot tehát, amely eddigelé olyan motivumból táplálkozott, hogy legalább a becsületet jöhíszemüségét nem kellett föltétlenül kétségbevonni, most egészen a harag és a bosszu fogja tüzelni. Az önálló vámterület, a törvény és a kedvező pillanat jelzavai visszakerülnek a párt díszletraktárába és helyükbe előszedik a megszokott, kevésbé tiszteletreméltó személyes motivumokat. A kormány nem tette meg nekünk azt a szivességet, hogy amibe olyan buzgón kergettük, beleesett volna az alkotmány sértésbe; meg sem bukott; sőt az új esztendő mesgyéjén visszafordulva, még kritikát is mert mondani rólunk; — halál reá! Így pattog a haragos tábor és megkezd a bosszu politikáját.

Ha Justh és néhány embere, akiket különben is csak az obstrukciók kora dobott felszínre, különösebb ok hijján, ok nélkül is folytatni, akarják az obstrukciót, azon nincs mit esodálni. Végre is a hal se hagyja magát szívesen kihuzni az eleméből. S nagyon természetes, hogy a nevezetes vitarendező urak sem akarnak visszasülyedni a tétlenségbe, mikor a vitarendezés nekik szerepet ad, sőt bizonyos súlyt is kölcsönöz. De az mindenestre különös volna, ha az egész függetlenségi párt magáévá tenné azt az alacsony motivumot, mely a haragosok munkáját irányítja. — Hiszen a szélsőbal azt talán még se hitte, hogy heteken keresztül támadhatja a legkérlelhetlenebb módon a provizoriumért sikra szálló többséget és támadása minden válasz nélkül fog maradni! Hogy az országot olyan helyzetbe fogja sodorni, amikor legnagyobb érdekei törvény nélkül maradnak és ezért a cselekedetért még csak kritikát sem fog hallani!

A párt egésze ilyen bolondot talán még sem képzelt. Nem szabad beletörődni olyan gondolatba, hogy egy parlamenti pártban senki se akadjon, a ki meggyőzhetné a haragosokat, hogy kérlelhetlen támadásra nem igen szoktak udvariasságokkal felelni s hogy amikor egy kisebbség a maga akciójával nemesak az időt rabolja (vigye a manó, az idő nem mindig olyan drága), hanem az ország

legnagyobb érdekeit is kockáztatja, akkor az ilyesmire mégis csak érzik valami erélyes válasz. És nem szabad beletörődni olyan gondolatba, hogy ezek a józanabb elemek engedjék a pártot minden erkölcsi alapról leszállitva, a bosszu politikájába sodorni.

Megtörténhetik (és ez a háboru természete), hogy az újévi nyilzaporra a megsebzett szélsőbal erős támadással fog felelni. Ki venné ezt rossz néven, kivált amikor ez a támadás voltaképpen önvédelem, mert a függetlenségi párt komolysága és érettsége van a közvélemény előtt megtámadva. De a legnagyobb fegyveres törtetés sem fogja velünk elhitetni, hogy ez az új ezimen folytatott harc nagyobb méreteket öltson és a bosszu irányithassa egy egész párt politikáját. Ez a parlamentarizmus igazi alkonya volna. Mert akkor a függetlenségi párt odáig jutott volna tévedéseinek sivatagán, ahol már azt sem tudja megérteni, hogy a nemzet nem várhat, míg ő a személyi ügyeivel bibelődik.

A függetlenségi párt nagy csatalármája tehát remélhetőleg csak az első felindulás eredménye Haragszik, mert a miniszterelnök olyan keményen elítélte s mert azzal sem vigasztalhatja magát, hogy a miniszterelnök ezzel az téletével egyedül áll. Hiszen más szavakkal ugyan, de épen ilyen sujtón ítélte a nemzeti párt és az ország nehezkesebb közvéleménye. Azt lehetne mondani, hogy az új

TÁRGY.

Dalok.

Irta: Fősa Lajos.

Ki fogta be a szememet?

Ki fogta be a szememet?
Ez se lehet, az se lehet.
Rózsalevél borult rája?
Vagy egy fehér galamb szárnya?
Rózsalevél, az susogna,
Fehér galamb turbékolna.
Tán egy angyal? Alig... alig...
Hisz az meg az égben lakik.
Hátha leszállt ide mellém?
Elezállna, ha megölelném?
Nem száll biz az én angyalom
Akkor se, ha megcsókolom.
Most már tudom, hogy ki lehet?
Aki engem nagyon szeret!

Látod-e, hogy hervad!

Látod-e, hogy hervad
Erdő, mező, róza...
Vándorol a feesko,
Hulladoz a róza.

Szerelmünk nem száll el
Feeskével, gólyával,
Nem hull le, nem hull le
A hulló rózsával.

Hóhányó rutének.

Irta: Uriel.

Nemesak a költők üdvözlik az első havat olyan nagy örömmel, hanem a szegény rutének is odafent a máramarosi hegyek között. Persze ők nem költői szempontból. Mikor a hó mindenfelé befújja az utakat és főképp sűrű tömegben lepi be a munkács—beszki és a királyháza—máramaros-szigethatárszéli vonalakat, a rutének tőlük telhetően szorgoskodnak az államvasutak vonalain és ezer és ezer lapát hányja a havat, hogy a vonatok akadálytalanul folytathassák az utjokat a szép magyar hazából az idegen ország határföldjéig.

Száraz fának száraz az ága. Azt mondja egy régi jó magyar közmondás, a mely annyira ráillik a ruténekre. Olyanok

biz' ők, mint a száraz fának száraz ágai. Erőtlenek az istenadták és oly gyöngék, hogy a téli szél, amely tudvalevőleg a hegyes vidéken mindig erősebb, mint a sikon, ugyancsak megpróbálja és kifárasztja őket az ezzel való viaskodásban, mielőtt egy féllapát havat is elhántak volna a vasúti pályatestről. És restek is ő kigyelmék csudálatos módon. Mely ok szülte a restséget és a testi gyöngeséget a népnomoruságának-e két főokát?

A mostoha gazdasági viszonyok, az általános ninesetlenség, a pálinka túlságos élvezése, a fölösen sok orosz ünnep, mely egymásra hatva elbódít, megszokotja a tétlenséget, a heverést. Míg a krumpliból és a zabkenyérből tart, de hogy dolgoznak, ekkor hiába kínálják föl a munkát. — Pedig októberben, novemberben 60—70 krajczár a napszámber. Üldögelnek busan a picziny házikójuk előtt a báránybőr bekecsben és szivják a maróan erős kapadohányt. Mikor elfogy a zabkenyér minden este beleszövik az imájukba:

— Add Uram, hogy holnapra hó essék

esztendő mesgyéjén az ország minden faktora találkozott a szélsőbali akció elítélésében. S magára maradt, egész világtól elhagyott függetlenségi pártot, úgy szólván a kétségbeesés viszi, amerre akarja. Mert akire minden oldalról zuhog a csapás, nem is ér rá, hogy megválogassa, hova meneküljön. Oda fut, ahova első ösztöne viszi. De a nyugodtabb megfontolás első perczeiben meg fogja találni az utat, mely a kedvezőtlen szituációból kivezeti.

Éppen azért nem hisszük, hogy a haragosok bosszupolitikája programm volna. Az csak az első felhevülés csatakiáltása, de helyet fog engedni annak a másik politikának, amely nem felejtí el, hogy az ország nem a szélsőbali személyes ügyeiért van, hanem mégis csak inkább van a szélsőbali az országért. S ha ezek a személyes motivumok egy-két napig fogva is tartják a haragosokat, azontul felülkerekednek a józanok, akiknek az ország érdeke mégis szentebb, mint az áldatlan személyeskedés. A függetlenségi párt mitsem veszít vele csak a vitarendezők esnek el a szereplésüktől. Ez pedig nem lesz olyan országos szerencsétlenség.

O. H.

Országgyűlés.

Budapest, január 3.

A képviselőház ma délelőtt tíz órakor Szilágyi Dezső elnöklete alatt megtartotta az új esztendőben első ülését. Napirend előtt az elnök bemutatta a miniszterelnök átiratát, melyben tudatja a Házzal a Felsőháznak döntését a kvóta ügyében. Holló Lajos, Polónyi Géza az átirat napirendre tűzését indítványozták,

a Ház túlnyomó többsége azonban egyszerűen tudomásul vette az átiratot. Jelentette az elnök továbbá, hogy Schreiber Frigyes képviselő nagyszombati mandátumáról lemondott, azután napirend előtt Visontai Soma kért szót: A miniszterelnöknek újévi beszéde készítette őt fel-szólalásra, mely beszédet a maga és el-barátaira nézve sértőnek találta. Bánffy Dezső b. miniszterelnök a jobboldal nagy tetszése mellett utalt arra, hogy a függetlenségi képviselők az ő személyét itt a Házban, mint a sajtóban is hasonlíthatlanul jelesebb kifejezésekkel illetik, sőt egyenesen becsületében támadják, jó lesz tehát az uraknak a saját ajtajuk előtt seperni. Mindezek után végre napirendre térhettek s fojtathatják a provizorium javaslat folytatásos megvitatását. Bánffy Dezső b. kötelességének tartotta az újév első ülésén tudomására hozni a Háznak, hogy a kormány felelőssége tudatában és az ország érdekeinek szolgálatában kötelességének tartotta, hogy a statusquo fenntartására intézkedéseket tegyen. Holló Lajos, Polónyi Géza igyekeztek ugyan még ebben a korrekt bejelentésben is kifogásolni valót találni, de ez teljesen hasztalan. Végül maga Polónyi Géza kénytelen visszavonni indítványát, melyben a bejelentés napirendre tűzését indítványozta, mert ez az indítvány egyáltalán még a legmesszebbmenő rabulisztikával sem volt indokolható.

Beszélt még Szilaha István, Barabás Béla és Rakovszky, a néppárti kamarás, kinek Gajárral való afferjáról lapunk más helyén számolunk be.

A pénzügyi bizottság.

Budapest, január 3.

A képviselőház pénzügyi bizottsága Tisza Kálmán elnöklete alatt tartott mai ülésében, melyen a kormány részéről Fejérváry b. miniszter és Gromon államtitkár voltak jelen, tárgyalás alá vette a honvédelmi tereza 1898. évi költségvetésének előirányzatát. (Előadó Szerb György.)

Farbaky kérdést intéz a miniszterhez az iránt, vajon a dinamit- és robbantó szerek gyártása nem fog-e állami kezelésbe vétetni, illetőleg monopoliummá tétetni? — B. Fejérváry miniszter vála-

solja, hogy ez ügyben ma még határozottan nem nyilatkozhatik. A kérdés azonban tárgyalás alatt áll s valószínűleg akként fog eldöntetni, hogy monopoliummá lesz. — Pulszky Agost azon nézetben van, hogy ez a monopoliummá a monarchia két államát csakis külön-külön illetheti meg. — Gajári Odön ugyanily értelemben nyilatkozik s felhívja a miniszter figyelmét a kérdés közgazdasági fontosságára s nevezetesen azon befolyásra, melyet a kérdés a bányászati iparra gyakorol. Felhívja a miniszter figyelmét a gondoskodásra arról, hogy a vadászati löpor kellő mennyiségben s mindig készletben legyen. — Farbaky megjegyzi, hogy a mostani túlságosan magas dinamit-árak igen káros befolyással vannak a bányászat fejlődésére, ami remélhetőleg másként lesz, ha a dinamit-gyártás állami kezelés alá kerül. — Hegedüs kiemeli, hogy bármit tervez is a kormány, a kérdésnek mindenesetre törvényhozási elhatározás előtt kell kerülnie.

B. Fejérváry miniszter utal arra, hogy a kérdés az érdekelt miniszteriumok közt éppen most tárgyalás alatt lévén, nincs azon helyzetben, hogy részletes felvilágosításokat adhatna; mindenesetre azonban a lehetőség szerint figyelemmel lesz a felhozott kívánatokra. — Gajári Odön kérde, hogy a honvédségi intézeteknél alapítványok létesítése tekintetében mily eredményeket mutat fel a társadalmi tevékenység? — Fejérváry b. miniszter válaszolja, hogy a hadapródiskoláknál eddig 84, a Ludovika-Akadémiánál és főreáliskoláknál 21 alapítvány tétetett, majdnem kivétel nélkül a törvényhatóságok és városok által. Magán alapítvány csak három tétetett, egy Tallián b., egy az id. Wodianer Albert b. és egy az esztergomi káptalan által. — Gajári Odön azon nézetben van, hogy elvárható, miként a pénzintézetek és közgazdasági testületek is felkarolják ezt a hazafias ügyet Sajnálattal vette tudomásul szölv, hogy a főpapság és káptalanok mindössze csak egy alapítványt tettek, holott jövedelmeik nagy részét huzzák, hogy egykor a honvédelem terheit is viselték.

A költségvetés egyes tételeit az előadó ismertetése és Fejérváry b. miniszter felvilágosítása után minden változtatás nélkül elfogadta, valamint tudomásul vette

És csoportosan vizsgálják a felhőseget, vajjon esik-e már.

És mikor jön a hó, mint a legyek körülöngylik az apró vasuti állomásokat: munkát kérnek. Kiosztják köztük a lapátokat. A napszámber 40—50 krajczár; surbankó fiúnak 30 krajczár.

Mikor a betevő falatért kell dolgozni a leglustább ember is szorgoskodik. Az önfentartási ösztön kergeti őket munkára. Az asszony nép nem segít nekik.

A rutén asszony, éppen, mint a cigányasszony nem dolgozik, hanem otthon van a padolatlan szobában a gyermekekkel és a kecskével. Nem cizfrálkodik, nem érdeklődik az urán kívül senki iránt sem; különben is esunyák szegények és ezért a félreugrás asszony ritka madár közöttük. Hűségesek ezek az emberek egymás iránt, nem veszekedők, nem izgágák, hanem békésen összejárnak.

A hóhányó ruthének a legesendesebb emberek közé tartoznak. Látszik, hogy jó szándékúak, mert igyekeznek elvégezni a már föl vállalt munkát, bár milyen keveset is fizetnek érte: nem zugolódna és nem irigykednek, gyűlöletet nem mutatnak senki iránt sem. De ki ellen lázadjanak

föl. A hegyek, a föld, vagy az ég ellen? Urakat, gazdagokat, vagyont, pompát nem látnak maguk körül.

A civilizáció a vonat alakjában ugyan naponként megjelen a hegyek között. Ámde néhány perczig áll csak a vonat. Azután elűnik a téli nagy fehér-ségben. Csak az utolsó kocszi piros lámpása intget még hívogatóan. De a szegény rutén nem szalad utána, hanem hányja, lapátolja tovább a havat és dicséri az égből lakozót, a ki bizonyára azért havaztatja az eget, hogy a szegény ruténnek legyen betevő falatja.

A nagy városok iaségesei irtóznak a hótól, a szegény ruténnek pedig arra kéri a mindenség Urát, hogy csak minél nagyobb mennyiségben hulljon a szűztiszta, fehér hó... mert annál több karój kenyeret esznek a zsúpp-fedeles picziny házikókban azok a sápadt, sovány kicsiny rutének...

Csapás az, mikor nincs kenyér, de van már hó és még sem dolgozhatnak: az ünnep miatt. A tulbuzgó nép a falubelijétől szégyel ünnepnapon dolgozni. Egymást fenyegetik ilyenkor:

— Ünnepnapon dolgozni? Megvér az Isten.

Ha nem a saját falujában, hanem idegenek között van: akkor mégis ráfanyalodik a munkára, de alig hányja a lapátot egy-két óráig; felsóhajt:

— Ej, a feleségem, meg a sógorom azóta már a földön heneseregnek a pálnakától és én dolgozom. No ilyen ünnepet nem kívánok az ördögnek sem.

A jó ember nem tudja elviselni a gondolatot, hogy ünnepnapján ne igya le magát a pusztá tallóig.

És minél több hó esik, annál többet keres a szegény rutén és annál többet iszik. Azért nem fogy ez a nép. Sőt igen szapora. De nem mondhatni, hogy hosszú életűek volnának. Szaporán születnek és sűrűn halnak. Sok még arra sem ér rá, hogy megtanulja a legszükségesebb orosz imákat. Meghal idő előtt. Anélkül, hogy tudná, hogy honnan jönnek és hová mennek azok a vonatok, a melyek előtt ő minden télen elsöpri a havat. Talán avval a gondolatokkal él és hal meg, hogy a legtöbb ember azért született a világra, hogy a hegyek között rohanó vasutak utján tisztára söpörje a havat.

— az előadó és *Münnich Aurél* véderőbizottsági előadó ismertetései után — a miniszter jelentéseit a Ludovika-Akadémia állapotáról, a hadsereg tisztképző intézeteiben levő alapítványi helyekről, a hadmentességi díjalap állandóságáról, a honvédménházi és a közshadseregben a honvédséghez történő áthelyezésekről. A két első jelentés tárgyalásának kapcsán *Fejérváry* b. miniszter hangsúlyozta annak kívánatos voltát, hogy az ifjúság buzditassék a Ludovika-Akadémiába minél nagyobb számmal való jelentkezésre.

Holnap tartandó ülésében az igazságügyi tárcza költségvetését veszi a bizottság tárgyalás alá.

A szocziálizmus és a szegény ember levegője.

Irtá: *Kugler Mihály* mérnök.

— Folytatás és vége. —

7. A fölhasznált romlott levegő pontosan ugyan olyan mennyiségben vezetessék el, amennyi friss levegő bebocsátva lett, az elvezetés rendszeres legyen, olyan, hogy a levezetett levegő az újonnan beomlóval semmi szín alatt össze ne vegyülhessen, ragályos betegségek esetén pedig a romlott levegő, midőn elszállt teljesen deszficiálva legyen, úgy hogy a szomszéd lakásban vagy szomszéd házában bajt ne okozhasson.

8. A levegő az 1—6 pont alatt felsorolt feltételek alatt, mint a jó ivóvíz közvetlenül a fogyasztás helyére vezetve, fűtve vagy hűtve a szegénysor suaknak ingyen bocsáttassék rendelkezésre.

9. Hatóságilag kikötendő lenne, hogy nagyobb városokban csak olyan lakásokra adassék meg a lakhatási engedély, illetve csak olyan műhelyeknek és gyáraknak az ipari használati jog, melyeknek levegőszolgáltatása a felsorolt feltételeknek megfelel.

Azon meggyőződésből kiindulva, hogy mindezek kivitele lehetséges, a kérdés

technikai megoldásával is foglalkoztunk, az erre vonatkozó műveletet azonban mint tisztán műszaki kérdést a magyar mérnök és építész együletben fogjuk bemutatni; itt főleg az volt célunk, a kérdés szociális fontosságát kimutatni és ezzel jelét adni annak is, hogy a technika a humanitikus tevékenység szolgáltatásában is az emberiség jólétét előmozdítani igyekszik.

Mi igenis lehetségesnek tartjuk, hogy minden lakás, minden ház, vagy tovább menve házesoportok, városnegyedek és egész városok teljesen jó hygienikus levegővel ellátathassanak technikai nehézségek és improduktio pénzáldozatok nélkül, valamint meggyőződésünk az is, hogy nagy városok, melyeknek főjellemzője, mint fentebb kimutattuk, a rossz levegő, sokáig ki nem térhetnek azon sürgető követelmény elől, hogy jó levegőt messzebb fekvő egészséges vidékekről hozzanak, tehát költői fellengzés nélkül a szó szoros értelmében a peremes erdők élelydus levegőjét, a tiszta hegyek ozonját és a virágos rétek napfényvel telt illatát a városok műhelyben izzadó munkás tödjébe vezessék.

Különösen Budapest erre nézve a legelőnyösebb feltételekkel rendelkezik, egyfelől a budai, másfelől a gödöllői hegysek hatalmas, kifogyhatatlan légreservoirral állván rendelkezésre, és ha onnan levegőt hozva, házuk teljesen légmentesen elzárva lesz a közvetlenül bennünket környező légrétegtől és Jules Verne „Nautilus” hajójához fog hasonlítani, rövid idő múlva azt is fogjuk látni, hogy a hajó lakói a mesebeli óriások testi erejével és magas életkorával is fognak bírni mert az erős egészséges, tüdő mindezeknek legelső alapfeltétele. Elkészülvén a mű, ha durva anyagból is fog állani, a mint mindenütt a végletek találkoznak, is felépül a kapcsoló hid az idealizmus-sal, mert boldog lesz a dohányutezai szűk pinszelakban sápadozó kis leány, hogy

Jókai regényeit olvasva ugyanazon egy levegőt is szívhat a svábhgyi tuszkulánumban üdülő koszorú költővel, kit, ha a dal szerint beáll „a tél vad fagya”, Bajza utcai telelőjében is a jól felmelegített svábhgyi levegő enyhe fuvalma fog biztatni, hogy írjon tovább-tovább, a magyar nemzet dicsőségére!

Felvett tárgyunkkal végeztünk, és ha tanulmányunkkal nem is érnék elégt, mégis tartozó kötelességet teljesítettünk, midőn csekély tehetségünkhöz képest lendíteni akartunk a nagy társadalmi problema ügyén, mely, mint kimutattuk, a szegény ember levegőjével szoros összefüggésben áll. Ha mások a gyomron akarnak segíteni, mi a tüdőnek akartunk szolgáltatni azért is, hogy egykor a megelégedett egész emberiség tele torokkal kiállthassa a mennyei aether végtelenségébe: Dicsőség a világegyetem nagy építőmesterének!

Civis naptár.

— Az 1898. évre. —

A naptár-irodalomban esemény a Civis naptár. Tisztán debreczeni naptár ez. Debreczeni írók termékei, helyi érdekű közlemények, értékes irodalmi dolgozatok, történelmi reminiscenciák, hasznos tudnivalók egész halmaza olyan dolgokról amelyekre ugyszólván naponként szüksége lehet minden debreczeni embernek. Míg egyrészt hasznosan szórakoztat másrészt tájékoztat a helyi ezimekről a városi és az állami hivatalok, ügyvédek, orvosok a katonaság, a kereskedő és az iparos világ köréből. Közli továbbá a debreczeni kereskedőket és iparosokat érdeklő vidékekről az országos vásárok jegyzékét.

A Civis naptár nyomdai kiállítása dicséretére válnék bármely fő- és székvárosi nyomdának. A kivitelben és a beosztásban a műérkek az előkelő izléssel párosul. A ezimképen glória fényben a Csokonai szobor látható, alatta a magyar Génius, kezében babérkoszorúval. A háttérben egy ezivis, a szájából kiveszi a pipát, megilletődve néz a Géniuszra. A szobor közelében hortobágyi tájkép futó

Csodálatos történet.*)

Irtá: *Gárdonyi Géza*.

Volt egy téglaszinü, selyemszőrű kutyánk Zordon volt a neve.

Ha kétlábra állott, kényelmesen rányalhatott az orezámra. Az igaz, hogy én akkor alig voltam nyolcz éves, és gyakran uzsonnáztam vajaskenyeret.

Egy őszi napon mézet küldött valaki az anyámnak. Szép tiszta, csillogó sárga méz volt az. A méhek valószínűleg válogatott virágokról szedték a királykisasszonyoknak. Egy kávéskanálnyi kóstolót kaptam belőle. Micsoda csemege volt az! Elolvadt a nyelvemen, mintha nem is méz volna, hanem valami mámorítóan édes illatesőppje valami meseországbeli virágnak.

Az anyám azt mondta, hogy uzsonnakor többet ad. Mézuzsonnánk lesz!

Szerettem volna néhány órával megelőzni az uzsonnaidőt. Néhány órával? Ugy éreztem, hogy bevárhatatlanul nagy idő választ el az uzsonnától. A nyelvemet még izgatta az édesség gyönyöre, és orromat a mézillat. Behunytam a szememet,

*) Ezt a történetet Flammarión Camille írta. Igaz dolog, mint minden, amit én megírok. Ő szereti a rejtelmességeket és meg is tudja érteni. Előttm az itt leírt történet örökké érthetetlen marad. G. G.

hogy vissza tudjam képzelni az előbbi kóstolásnak teljes gyönyörűségét.

Ott feküdtem a ház mögött, a kertben, a nagy anyékos almafa alatt. A fejemet a fűbe fektettem. Körülöttem a méhek döngöttek. Olyan szomorúan döngöttek szegények. Talán éppen ezektől vették el ami mézünket.

Egyszer csak suhogás támad a fűben s hozzám surran Zordon, amieselyemszőrű, téglaszinü kutyánk.

Élém hasalt, ragyogó, okos szeméit rám függesztette és világos, tisztán érthető szavakkal így szólt:

— Ich habe den Honig gegessen.

Elbámulva tekintettem rá. Azt hittem a hallásom káprázott. Azonban a kutya bajuszán hajszálnyi vékony, fényes mézszálak ceillogtan s nehogy kétkedjem a valóságom, újra megszólalt:

— Ja, so ist es... léider!

És eltűnt.

Kerestem mindenfelé, hogy a büntett részleteit is megtudjam tőle, de nem találtam sehol.

Felmásztam hát az éléskamra ablakára és a rozsdás rostélyban megfogódzva, benéztem.

Fenekig igaz volt a beszéde! Még ki is nyalta az üveget.

Istenem, milyen szomorú látvány a mézes üveg, ha ki is van nyalva!

Az apám éppen akkor jött haza. Eléje rohantam és előadtam neki a méz történetét.

— Ez csodálatos, — jegyezte meg komolyan az apám. — Kutyát még magam se hallottam beszélni s pláne Zordon nem is volt német szón soha.

Zordon a kutyaóiban feküdt. Mikor meglátott bennünket, előszökemlett és az ő bozontos farkát megcsóválgatva állott meg előttünk.

Megsimogattam a fejét és nyájasan szóltam hozzá:

— Beszélj Zordonkám, beszél; mond meg őszintén apámnak is, hogy te etted meg a mézet.

Hallgatott. Még szerencse, hogy csak a farkát csóválta és nem a fejét.

— Beszélj hát kutyácskám, — szóltam könyörgő hangon — csak egy szót szólj, mint előbb a kertben, különben még azt gondolhatnák, hogy én torkoskodtam el a mézet.

Nem felelt. Ugy tett, mintha néma volna. Oh, igazi nyomorult kutya volt!

— Ne bosszankodjál — szólt az apám — nem tesz semmit, ha nem vall: amelyitek megette a mézet, annak fájni fog a gyomra.

Apámnak igaza volt. Csak hogy az a csodálatos, hogy az a ravasz kutya ette meg a mézet és mégis én nyögtem miatta.

esikóssal. E képek alatt még két illusztráció. Mindkettő a főpiacz egy-egy részét mutatja be.

A közlemények közül első sorban *Bartha Mór* történelmi tanulmányát említjük. A negyvennyolczas nagy idők története dióhéjban, népies, könnyed hangon írva, olyan kellemes modorban, hogy élvezettel olvashatja mindenki. Adja ebben a cikkben Debreczen város történetének vázlatát a 48/49-iki eseményekre való tekintettel.

Könyves Tóth Kálmán egy jóízű történetet mond el „Az én galléroköpenyegem” czimvel. Dícsérni felesleges az ő pennájának értékes termékeit. Ismerik, méltányolják régen mindenfelé az országban.

Az ifju *Móricz Pál* írásait sem kell ajánlgatni. A legolvasottabb debreczeni író ő, akinek szeretik a munkáját mindenfelé.

Somos Árpád érdekes dolgot fordított le a szociálistáról bizonyosságot adván róla, hogy amilyen kitünő nyomdász, olyan kitünő fordító is. Ugy látszik tökéletesen ismeri egy a német, mint a magyar nyelvet. Végül felsoroljuk nagyjából a naptár tartalmát.

Nagy idők. (Szabadságharcunk ötvenedik évfordulóján.) *Szabolcska* Mihálytól.

Márczius 15-ke ötven éves évfordulójá.

*Bartha Mór*tól.

Kik voltak a honvédek? Irta: *Tóth Kálmán*.

Az én galléroköpenyegem, Irta: *Könyves Tóth Kálmán*.

A szociálista. E. E. után németből fordította *Somos Árpád*.

Szöjjük, fonjuk... (Költemény). *Sáfrány* Lajostól.

A múlt év története. (Több nagyérdemű közlemény.)

Toth András debreczeni szobrásról. Irta: ifju *Móricz Pál*.

Mulattató. (Dankó Pista nótái.)

Adomák.

Hasznos tudnivalók. Összeállította: *Somos Árpádné*.

Debreczeni teljes czimnapár.

A szomszédos vármegyék országos vásáraitak jegyzéke.

Bélyegfokozat.

Levélposta.

Távíratok táblázat.

A Czivis Naptár nélkülözhetetlen könyv minden debreczeni családnál. Megszerezhető a Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság kiadóhivatalában — 36 krajczárért.

A „New-York-World” karácsonyi száma.

Nem csak Amerika, hanem az egész világ legterjedelmesebb és legelterjedtebb napi lapja a „World” Pulitzer József hazánfia szerkesztése és vezetése mellett immár elérte a 3/4 millió példány nyomtatását és eladását naponként. Vasárnapi számai pedig a nyomda ipar remekei. Nemcsak hogy két színes mellékletet ad, nyolcz-nyolcz oldalon, a melyik egyike tréfás, a másika pedig a hölgyeket érdeklő, csak hölgyekkel foglalkozó melléklet. Ez utóbbiban *Kopácsy Juliskának* egy valóban remek kaczagó arcképe van a sok jeles külföldi színésznők között.

A múlt év november hó elején az említett lap valamelyik szerkesztője (van vagy 25, valamint 12 rajzoló művésze) gondolt merészet és nagyot, kiküldött néhány kérdőívet Európa neves embereihez, hogy írjanak valamit a „World” részére. Sokan válaszoltak, melyeket aztán másolatban néha olvashatlan írással hoz a világ lap.

Íme néhány szemelvény:

Magyarul: Szabadság, mupka és szellem Észak-Amerika Egyesült-Államainak hatalma, Magyarország reménye.

Dr. Jókai Mór.

Angolul: Az öreg Európából, a hol a szabadság gyakran csak költészet az emberi jog csak üres szó, innen üdvözlöm a haladás és a jövő országát.

Kossuth Ferencz,

fia a halhatatlan magyar hazafinak.

Spanyolul: Semmi sincs annyira meggyőző, mint a kívánság. És én melegen kívánom, hogy azon jó egyetértés, mely az Egyesült-Államok és Spanyolország között fennáll, nemcsak hogy ne változzék, hanem mindkét állam javára erősödjék. — Biztosan hiszem, hogy a nagy köztársaság el fogja ismerni monarchiánk jogait és nem fogja megengedni, hogy méltóságán és függetlenségén csorba ejtessék.

Praxedes Mo. Sagasta,

miniszterelnök

Madridban.

Francziául: Jó kívánataimat küldöm az új év alkalmából a nev-yorki francia coloniának, remélve, hogy hazánkfiaink megszerettetik Franciaországot azon néppel, melynek vendégei

Emile Zola,

(Párisból kábel sürgöny.)

Angolul: Az emberi faj azon óriási menedékhelye, az egyesült államok, remélem és hiszem, hogy sohasem fogja elfeledni, hogy Európa az anyja.

Francesco Crispi,

(kábel sürgöny.)

Németül:

Mit der Feder mit dem Schabel
Mit der Fauszt und mit dem Sabel
Wie sich' s schiekt und wie grand kommt
Alles, was dem Nolke frommt!

K. H. Wolf,

Bécs.

(Fordítás.)

Ugy a tollal mint a szájjal
Ökölrel vagy buzogánnyal,
A hogy illik a hogy jön
Csak a népem örüljön!

Wolf K. H.

Bécsi képviselő, a ki a házból való kitiltás után álszakállal jutott be, honnan a zsandárok erőszakkal távolították el.

Németül: Semmire sem méltó az a nemzet, aki a becsületéért mindenét koczkára nem teszi.

Lecher Ottó,

(a ki 12 óra hosszat beszélt)

Spanyolul: Angol-szászok! Nem a tengereken való elsőbbségüket bámulom, mely épen egy elmulhatik mint a mienk, hanem a mi sohasem mulhatik el, az örök szabadság.

Emilio Castelár.

Angolul: Üdvözlöm hazám fiait azon édes reménnyel, hogy 1898-ban hazám az ir nemzetiségek között megtalálja a kiegyezést és kivivhatjuk a nemzeti önkormányzatot Ir-ország részére.

Közli: Yankee.

Justin M. Carthy,

(Kábel-sürgöny.)

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti távirata. —

Obstructio beszüntetése.

Budapest, január 4. A függetlenségi párt tuzói belátva a harc tovább folytatásainak hazánkra nézve káros következményeit, és

így a szenvedély és személyi ellenszenv érzetét legyőzte a tiszta hazafiúi érzés és józan ész szava, — s az obstructio további folytatásától elállott, az ellenzéknek ezen magatartása a magyar parlamentet ismét visszabelyezte azon magas polczra, amelyen azt az összes európai, még az angol állam férfiak is mindig emlegették, **Bánffy Dezső** báró miniszterelnöknek, az újévi beszédében is elárult határozott magatartása: és a képviselőházban **Kossuth Lajosnak** mint miniszternek helyzetére, és kijelentéseire vonatkozó szavai indították az ellenzék arra, hogy az ország közvéleménye előtt már gyerekesnek látszó akadémikuskodásával felhagyjon és így a **provizoriumot a ház megszavazta.** Az ország sorsa felett higgadtan gondolkozó hazafiak örömmel fogadják a tisztelt ház, ezen ez idő szerint tapintatos bölcsességét. A tárgyalás azonban szintén meghozza vér áldozatát is amennyiben mikor **Kossuth Ferencz** azt mondotta: „Daczára, hogy erőnk nincs kimerítve, az obstructiót beszüntetjük, a jobboldal hangos nevetésben tört ki, amiért **Olay Lajos** sértő kifejezést használt **Gróf Tisza Istvánra** vonatkozólag, a miért ez provokálta és az ügy kardpárbajjal nyer befejezést.

NAPIHIREK.

Csokonai — fázik.

Mikor a hó így mindent beterít és sehol nem mozdul semmi, amilyen általános a fehérség, olyan általános a esőndesség is.

Ritkán vegyülnek hangok a esőndbe és van némi mozgás is. Az emlékkertben a fák ágain a varjuk busan néznek a mozdulatlan szoborra, amely ebben a hidegben még mozdulatlanabbnak látszik. Aztán fölszállnak és meglebbeatve fekete szárnyukat karikába keringenek a szobor körül. Mintha csak életre akarnák költeni.

A kollegiumból esendes ének szűrődik át, szétfoszólva, elhalódva. Apró diákok dícsérik az Urat.

Van egy szürös atyafi, akiről az mondatik, hogy huszonöt év óta mindennap megáll a szobor előtt. És nézi és gondolkozik.

Újév napján világos reggel vetődött haza ez az atyafi és mikor a szobor előtt vitt el az útja önkéntelen gyökeret vert a lába.

Hideg volt, csikorgó hideg. De ittas fővel úgy érezte, hogy nem is ő fázik, hanem jó Csokonai Vitéz Mihály. Mintha nem elegendő fázódott volna diák korában. És évődött rajta, hogy ezen embert miért nem viszik fedél alá az ilyen zord időben. A bor, ha éltet, elevenít is és az atyafi előtt meglevénedett a Csokonai szobor.

Leült a márványtalapzatra, rákönyökölt a jobb lábára és úgy siratta a didergő jó Vitézt.

Arra ment egy kéménykötő. Válságos órákban gyakran megjelennek a mi saját külön kedves szerecseneink, a kémények világának mindenható kormányzói.

Megjelent most is egy ezek közül és mivel az atyafi nagyon szépen kérte, a szoborhoz támasztotta a letráját és fölerőlködve rá, tulajdon válláról lekasztotta a czifra szűrőt

és rádobta a szoborra, miután előbb megcsókolta jó Vitéz Mihály kezét, amelylyel annyi szép verset írt.

Most már kétszeresen ittas volt. Részben a bortól, részben a diadaltól, hogy ilyen szépen fölruházta a szabad ég alatt fázló Csokonai Vitéz Mihályt.

És ezen nagy boldogságában az atyafi számtalanszor a szívére ölelte a kéménykotró. Agyba-főbe is csókoltatta egy nehányszor a kormos arczát és ezen érintkezéstől fekete lett az ő két orcája is.

Olyan feketén távozott a helyszínéről mint egy velencei mór.

... Jöttek aztán muzsikusz cigányok. Kevésbé érzékeny, költői lelkek és az mondatik, hogy azok lebirizgálták volna a szűrt Csokonairól, aki azóta bizonyára mégsem fázik, hanem a porladó szíve újra éled a szeretet melegségétől, mely holta után idestova száz év múltán is fölkeresi.

Igaz-e ez a történet, vagy nem igaz? Az utczán hallottam. Ha nem igaz, nem baj, ha igaz az sem baj. Talán nem nyilatkoznak le érte.

— **A költségvetést jóváhagyták.** A belügyminiszter tegnap érkezett leiratában értesítette Debreczen város közönségét arról, hogy a házipénztár 1898. évi költségelirányzatát és a hiány fedezésére fölvevett 32 százalékos pótdadó kivetését jóvá hagyta. Némely részletekre nézve azonban észrevételei vannak s ezekre felvilágosítást kíván. A belügyminiszter Jámber Ferencz és társai föllebbezését elvetette és a városi tanácsnak ajánlja figyelmébe a lehető legnagyobb takarékoságot.

— **Közigazgatási bizottsági ülések.** Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága holnap f. hó 5-én d. u. 3 órakor, Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága pedig hétfőn f. hó 10-én tartja meg rendes havi ülését gróf Degenfeld József főispán elnöklété alatt.

— **Wlassics miniszter köszönete.** Megemlékeztünk már azon üdvözlő iratról, melyet a debreczeni főreáliskola tanári testülete intézett Wlassics-hoz a vas-koronarenddel való kitüntetésé alkalmából. A vallás- és közoktatási miniszter Fazekas Sándor igazgatóhoz intézett levélében köszönetét nyilvánítja a tanári karnak szíves megemlékezéséért.

— **Vidéki Hirlapírók Országos Szövetsége.** A szegedi „Arpád” szabadkőműves páholy, a legnagyobb elismeréssel méltatva azon munkásságot, melyet a hirlapírók a közmívelődés szolgálatában kifejtettek, a vidéki hirlapírók által alapított segély és nyugdíj egylet javára 100 frtos alapítványt tett. Holtzer Kálmán szegedi nagy kereskedő ma 25 frtot ajánlott föl és adott át a hirlapíró-szövetség céljaira.

— **Szövlőszeti előadás H. Nánáson.** Munkácsi József ker. borászati feügyelő a városháza nagy termében, szép számú hallgatóság előtt igen érdekes előadást tartott f. hó 2-án és 3-án — a phylloxera által megtámadott szőlőtelepek felújításáról; a forgatásról, ültetésről, a fajok megválasztásáról; a különböző ojtványok gondozásáról és a metszésről. — Vajhal ez igen tanulságos előadásból megértenék szőlősgazdáink, hogy itt az idő a munkára s ne nézzük összetett kézzel, míg szőlőinket teljesen semmivé teszi amaz ártalmas rovar.

— **Kinevezés.** Simonffy Imre polgármester ifj. Orosz László végzett joghallgatót kinevezte számvevő hivatali gyakorolónak, ki tegnap tette le a hivatali esküt.

— **A debreczeni kir. ítélőtábla tanácsainak összeállítása a 1898 ik évre.** I. Tanács. I. K. zolg., tkvi, urbéri ügyek. 2. Sommás ügyekben felülvizsgáló tanács. Elnök: Puky Gyula a kir. ítélőtábla elnöke. Elnökhelyettes: Szegő István tanácselnök. Birák: a) állandó tagok: Danilovics Elek, Tar Gyula, Geregy Gyula, Mérey O.ó. Kölcsey Sándor b.) kiegészítő a felülvizsgáló tanácsban: a II-ik tanács tagjai. Tanácsjegyzők: Kolbenhayer Kálmán albiró; Szoboszlay Sándor albiró; II. Tanács. Közpolgári-, váltó-, kereskedelmi-, csőd- és bányá ügyek. Elnök: Szegő István tanácselnök. Birák: Stancsek János Comanescu. Sándor. Dr. Gajzágó Béla Visky K. Dr. Szűts M. Tanácsjegyző: Uzonyi Géza aljegyző. III. Tanács. Bűnügyek. Elnök: besnyei Széll Farkas tanácselnök. Birák: Unger Gusztáv, Naszady Iván, Dr. Kiss Endre, Ujhelyi András, Horváth Bálint, Jeney György, Dr. Szacsavay Elemér, Potorán István. Tanácsjegyzők: Szarukán Zoltán albiró, Lengyel Kálmán aljegyző.

— **Az izr. hitközség tagjainak figyelmébe.** A debreczeni izr. hitközség választási bizottsága f. hó 6-án fogja összeállítani az ez évi választói névjegyzéket. Azon hátralékosok, kik a közeli választásokon szavazati jogukat érvényesíteni akarják, igyekezzenek hátralékaikat f. hó 6-ikáig a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt kiegyenlíteni. Az izr. hitközség még e hó folyamán újra választja az elnököt, alelnököt és az 50 tagu képviselőtestületet. A korteskedések már is megindultak.

— **Négy bicska és egy konyhakés.** Ezen alkalmatosságok a bűnügyi eseteket vizsgáló rendőrségi jegyző asztalán vannak és szintén azon rendőri ingóságok közül valók, melyekről év végeztén elszámolni szokás. Ezen szerszámok részint dolgoztak, részint dolgozni akartak embervérben és mint korpus deliktök maradtak itten. Legérdekesebb a nagy hegyes konyhakés biográfiája. Ez egy kis asszony volt, azonban a férj kezébe került egyszer és az asszony szívébe akarta mártani. Tiszta maradt és itt van. Azóta hol vannak ezek a viszálykodó emberek? Egy kis bicska, melynek fehér nyele van, gyerek kezében forgott és a pajtasát szurta meg vele. Hát ime, csak semmiségek ezek, apró esepró esatái az életnek, de ez a négy bicska és ez a nagy konyhakés mégis olyan sokat jelent: az emberi bestialitás mindig virágzik. Hullanak, egyre hullanak a vérvirágai.

— **A hollygó Csillag.** A jótékonyág szent nevében kér minket egy szerelmes kis leány, hogy szerezzük vissza neki az udvarlóját, kiesi harag mián hűtlenné, sőt mi több, közönyössé lett régi imádóját, a kiért „halálos” érzésében megszakad a kis leány sebesen dobogó szíve. A szerelem e szokatlan postája kék koczkás üzleti papiroson e sorokat hozta:

Igen tisztelt szerkesztő ur! Boesánatot kérek, hogy alkalmatlankodom, de mint hü olvasó, tudom, hogy önök jótékonyak és segítenek mindenki baján. Egy emberletről van itt szó, a melyet önök menthetnek meg. Tudniillik, bevalóan szerelmes vagyok, még pedig halálom, szerelmes vagyok, még pedig halálom, szerelmem Csillag Lajos, aki valami esekélyességgel megbántottam s azóta rám se hederít, sőt kitér, ha meglát. De mit tegyek? Mikor olyan szerelmes vagyok, hogy ha az övé nem lehetek, inkább az életemtől válok meg. Ezért járulok én a tekintetes szerkesztője elé, mert tudom, hogy az én szeretett Csillagom ha ez uton kérek tőle boesánatot, talán megint kegyébe fogad. Adja hát tudomásul kedves szerkesztő ur, forró szerelmemet, megmenteni velem az életemet. Hü olvasója Sz. Ilka.

Csillag ur! Mi nem akarunk két összekülönbözött szerető szív ügyébe avatkozni és nem ismerjük az ön meggyőződését az ugynevezett szerelemről, annyit azonban megmondhatunk, hogy ha egy kiesi leány ilyen hatálosan szerelmes egy föltűnően szép, fiatal legénybe, annak a legénynek nem illik kitérni a kis Ilka utjából, hanem ott kell fényeskednie a dobogó szívű lány határtalan szerelme horizontján.

— **A h-nánási korcsolyázó egylet** saját pénztára javára f. hó 2-án táncmulatságot rendezett, mely ugy anyagilag, mint erkölcsileg fényesen sikerült. Jelen voltak: asszonyok; Csoháay Lászlóné, Berke Józsefné, Bereney Jánosné, Csohány Antalné, dr. Nagy Gáborné, Dr. Nagy Lajosné, Ercsey Károlyné, Móriéz Imrené, Móriéz Pálné, Takács Karolyné, Papp Lajosné, Csuka Lászlóné stb. Leányok: Csohány Erzsike, Benkő Piroska, Csohány Irén, Ercsey Ottilia, Móriéz Erzsike, Móriéz Emma, Móriéz Ilona, Kállai Zsuzsika, Berenzsy Margit, Csuka Mariska; Papp Mariska stb. stb. A fesztelen jókedvnek, csak a késő hajnali órák vetettek véget.

— **Ki ad föbbet érte.** Január 17-én, délelőtt 9 órakor érdekes árverés lesz a vasuti pályaház III. osztályu várótermében. Ekkor árverelik azokat a mindenféle tárgyakat, amelyeket az utasok fél év alatt a vonatokon felejtettek.

— **Tolvaj a vasuton.** Egy debreczeni asszonyt az a szerencsétlenség ért, hogy Sajó Szent Péter és Miskolcz között a vonaton megruhizták. A tolvaj, állítólag tűzérkatona, akt a debreczeni asszonytól zseborát, kézi táskát és 5 forintot lopott. A kár ugy látszik megkerülhetett, mert a III. kerületi rendőrkapitányság ez uton szőlítja föl a káros asszonyt, hogy a hivatalában jelentkezzenek.

— **Boglyalakók életveszélyben.** Említettük már, hogy a környék és a város csavargói hotel tartanak a Miklós-utca végén a lovaslaktanya szomszédságában levő szemétdombok között. És alusznak ott olyan jóüzűen, hogy némelyik nagy ur sem alszik különben a hotel selyempaplanos ágyában sem. Két ilyen boglyalakó mégis csaknem az életével fizetett az éjjel azért a szállásért, melyet a szemédboglyák között élveztek. A különféle anyagu szemétdomb kiáramló gáz annyira megszárdított két csavargót, hogy reggel felé a rendőrség költögetésére alig tudtak talpraállani. Talyigán vitték el őket a rendőrséghez, ahol magukhoz térvén, bátorokdtk bemutatkozni. Az egyik Szöllőssi Lajos. A másik Varga Gábor. Eltolonezolja őket.

— **A szegényházi bizottság ülése.** A szegényházi bizottságnak sok dolga, baja van a segélyért és fölvetéért folyamodókkal. A bizottsági tag urak pedig e nobile officiummal járó bajlódás iránt olyan óriási nem-bánomságot tanusítanak, hogy két három ügybuzgóbb tagot, meg az elnököt és jegyzőt kivéve, következő-tesen felé sem néznek az üléseknek. Tegnap is volt ülése a bizottságnak, mely öt tag jelenléte mellett folyt le. Kiss Lajos gondnok december havi jelentését tudomásul vették. E jelentés szerint decemberben 59 férfi, 39 nő lakott a szegényházban. Egy nő meghalt, egy javíthatatlan természetű férfi pedig kiiltortak. Gyógykezelés alatt volt 10 nő és 15 férfi. Jelenleg 96 a létszám. Mintegy husz községre szoruló szegényt vettek fel újonnan

az intézetbe. Kiss Áron ev. ref. és dr. Wolafka Nándor r. kath. v. püspöknek a szegényhazai lakók lelki gondozásának felkarolásáért, valamint Márk Endrének és özv. Szikszay Jó sefuének általunk már közölt adományukért köszönetet szavaltak.

— **Egyezség a születendő gyermekek vallására.** Érdekes adatokat tüntet fel a debreczeni anyakönyvi hivatal összeállítása a születendő gyermekek vallására nézve egyes párok által az anyakönyvi hivatalban kötött polgári házasságnál megállapított egyezségekről. E szerint a múlt év alatt 136 egyes vallású házaspár közül 61 pr. egyezkedett meg a gyermekek vallására és pedig ref. és r. kath. pár 20, ref. és gkath. pár 10, református és izraelita pár 1 esetben az ev. református vallású, — ref. és r. kath. pár 23, r. kath. és ág. ev. pár 1, r. kath. és izr. pár 1 esetben róm. katolikus vallású javára. E szerint 54 házaspár közül, melynek egyik fele református, a másik más vallású, 31 a református és 23 a róm. kath. vallásra kötelezte születendő gyermekeiket. Őt egyes pár közül, melyeknek egyik fele református, 3 a görög katolikus, 1 ág. evangélikus és 1 görög keleti vallású javára egyezett meg. Érdekes tapasztalatra jutunk, ha tovább fűzzük egymás mellé ezen adatokat a polgári házasság előbbeni idejére nézve. 1895. három utolsó hónapjában kötött egyes házasságok közül 6 esetben a r. kath. 1—1 esetben a ref. és ág. hitv. ev. vallásnyert a megegyezés által. 1896-ban 30 eset közül 17 ref., 1 ág. ev. és 1 izr. jegyes ígérte el születendő gyermekét a r. kath. vallásnak, a ref. egyház ezzel szemben csak 8 házasságnál jutott előnybe: 6 r. kath., 1 g. k. és 1 ág. ev. felmegegyezésével. A g. kath. vallású javára 1 ref. és az ág. ev. egyjavára 2 r. kath. jegyes engedte át születendő gyermekét. Ebből az tűnik ki, hogy a ref. egyház 1895-ben és 1896-ban folyton veszített a reverzálások által, de a múlt évben már határozott nyeresége volt főként a g. katolikusokkal szemben.

x **A fővárosba utazó t.** olvasóink figyelmét felhívjuk Kövesi Nándor előkelő nagy éttermére (VII. Erzsébet körút 27); a holkiváló ételek és italok, pompás kiszolgálás biztosítja a vendégek teljes megelégedését, ezenkívül nagy katonazenekar játszik esténként szabad bemenet mellett. Kövesi most egy gyönyörű szép télikertet is létesít, mely Budapest egyik látványosságát fogja képezni.

x **Fizetéképtelen** és esődbe jutott kereskedők és iparosok, kik hitelezőikkel egyezkedni óhajtanak, forduljanak bizalommal az „Első Budapesti Kereskedelmi Egyeztetési Irodá”-hoz (Budapest, V. Lipótkörút 19. I. em. 8.), ahol úgy belmint külföldi cégekkel az egyezség biztosan létrehozhatik.

x **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipőfájdalom, fejfájásnál, köszvénynél, csuszál sиб. nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásuknak bizonyultak, sőt járványkórúknál, minő: a kolera, hányóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerről jó eredményekkel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 fnt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter-féle Horgony-Pain Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Liniment” kérendő és a „Horgony” védjegyre kérünk figyelni.

Távirat.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Politikai affér.

Budapest, január 4. Rakovszky tegnapi beszéde közben a következő jelenet játszódott le:

Rakovszky István kiméletlen szavakkal támadta a kormányt és azzal vádolta, hogy a nemzeti és néppárt tudta és akaratára nélkül kompromisszumot akart kötni a függetlenségekkel. — A kormány két színű politikát folytatott, — mondá: Mire Gajári Ödön közbeszóllott:

— Hát a szélsőbal mit szól ehhez:

Rakovszky erre a személyeskedés terére vitte a vitát és kijelentette, hogy már több parlamenti beszéde alkalmával tapasztalta, hogy Gajári Ödön közbeszólásokkal akarja kényszeríteni arra, hogy beszédét minél hamarabb fejezze be. De ő is csak azt mondhatja Gajárinak, a mit az egyszerű zsidó mondott Bettelheim rabbinak (Gajári a zsidó Bettelheim családból származik) a ki az ő halálos ágyánál türelmetlenkedett. Az öreg zsidó ugyanis nyögött, nyöszörgött, de sehogy se akart meghalni. Megunta ekkor a rabbi a várakozást és a haldokló kinyitván szeméit észrevette rabbija indulatoskodását és így szólt:

— Bettelheim! Bettelheim! Sterben muss ich, aber dringen lass ich mich nicht.

Hát őt is hiába sürgeti Gajári.

Rakovszky után Gajári Ödön kér szót.

— Tudom — ugymond — hogy ezt a szellemes anekdotát a képviselő készenlétben tartotta, de nem igen találja vele. Mert én magyar ember vagyok és tudok is magyarul beszélni. A mi pedig Bettelheim rabbi illeti, hát igenis van köztem és közöttük hasonlatosság: Reám is a beteg ember benyomását teszi a képviselő ur, valahányszor beszél, azért sürgetem beszéde befejezését.

Hangos éjenzés zugott föl Gajári talpraesett válasza után s maga a harcziás Rakovszky is jónak látta mentegetni izléstelen támadását.

— Nem czéloztam én a képviselő ur családi viszonyaira — mondá nagy hősiessé — nem is igen ismertem az összefüggést.

Mely utóbbi állítását nem igen hitték el neki. Legkevésbé pedig Gajári Ödön.

— Gyáva hipokrizis — kiálta ellenfele mentegődésére és kórusban hangzott utána:

— Hallotta? Gyáva, hipokrizis.

Ezzel az elnök végít vetette a vitának. Értesülésünk szerint Rakovszky István elégtételt kért Gajáritól s az ügyet párbajjal fogják elintézni.

A helyzet.

Budapest, január 4. A parlamenti helyzet a szabadelvű pártra és a kormányra nézve a mai napra a legkedvezőbb alakult. A függetlenségi párt deprimálva folytatja a vitát, nagyon lehangolta, hogy a kormány czeltudatos magatartása és a rendeletek mellőzése által egy tervbe vett vádindítványnak minden fulánkját elvette. Immár kétséges vajjon az indítványt betérjeszti-e. A mai ülésen is egyik kudarc a másik után érte

az ellenzéket. A király kvótadöntését tudomásul vették az összes szavazatokkal a néhány jelenlevő függetlenségi kivételével. A miniszterelnök újévi beszédét támadás tárgyává tették és ime a miniszterelnök felszólalása után kiderült, hogy ez a bomba ugyan elsült, de visszafelé. A mikor pedig a miniszterelnök férfiasan, konziliás módon bejelentette, hogy az ország érdekében és felelőssége tudatában a statusquó fenntartásáról intézkedett, újból intézkedések tettek az előterjesztés napirendre tűzésének indítványával. Az indítványt Polónyi tette meg. A miniszterelnök újból szól és maga Polónyi kijelenti, hogy visszavonja az indítványt, ami meg a legkörülmöfont rabulisztikával se volt indokolható.

A vitát az ellenzék különben holnap befejezi, mert nincs több szónokuk s így megvan a remény, hogy a kellemetlen helyzet mihamar véget ér.

A német császár udvarából.

Budapest, január 4. A német császári palotában tegnap reggeli volt, a melyre Bülow miniszter is hivatalos volt. A császár délután együtt dolgozott Bülowval. Este az új palotában nagyobb ebéd volt, a melyre meghívták a parancsnokló tábornokokat és a testőr ezredek parancsnokait. A mai reggelin részt vett Stab-leovskij érsek is.

Gyógyszer helyett mérég.

Nyíregyháza, január 4. Nagy szerencsétlenség érte Szitha János kemecsei vasuti állomás főnökét. Gyengélkedő fiának gyógyszer helyett karbolt adtak be. A szerencsétlen fiu azonnal meghalt. A család iránt általános a részvét.

Wahrman René áttérése.

Budapest, január 4. Wahrman René két tanuja, az az Bánffy Dezső báró és Hegedüs Sándor kíséretében megjelent a rabbinál, s elboesátását kérte a zsidó felekezettől. A rabbi e kérést megtagadta. Elbejelentést két hét múlva egy újabb fogja követni, aztán következik az engedély megadása nélkül is a kilépés, illetőleg az áttérés.

A rágalom.

Budapest, január 4. A Kossuth-párt elhatározta, hogy erőlyesen föl fog lépni az ellen, hogy a provizórium megszavazása ügyében a párt több tagját 20—30 ezer frttal megvesztegetni megkísérelték.

Zavargás Olaszországba.

Budapest, január 4. A Stefani-ügynökség jelenti Girgentiből: A Tribuna tegnapi híre a siculidi zavargásokról megerősítést nyer. Egy képviselő, egy rendőraltisz, két községi esendőrn könnyen megsebesült, egy parasztot, pedig a zavargók soraiból eldördült lövés ölt meg. A esendőrség végül helyre állította a rendet. A prefektus a helyszínére ment, hogy vizsgálatot indítson.

A zavargó hadvezér.

Budapest, január 4. A „Narional” írja: Noha a lapokat lefoglalták, Wejler tábornok tiltakozó irata mégis eljutott az összes laktanyákba. A lap hevesen megtámadja Mac Kinlejt és Woodford követet. Ma este Romeronál ebéd lesz, amelyre az összes tábornokokat, köztük Wejlert is meghívták. Azt mondják, hogy Wejlert azon a napon, midőn betérjesztette tiltakozását, tízenyolcz tiszt és a csapatestek parancsnokai üdvözölték.

Irodalom—Művészet.

* **Költemények.** Szaboleska Mihály ismét egy kötet verssel ajándékozta meg az irodalmat. A fővárosi sajtó ezt a kötetet dicsérettel halmozta el ugyan, de nem fogadta oly lelkes örömmel, amelyet pedig a Szaboleska poézisének az az új gazdag hajtása megérdemelt volna. Nincsen benne századvégi skepszis, nem ránt a porba senkit, semmit, mint a divatos költők közül annyian. A Szaboleska költészete esendes és mély, mint a esermely és oly tiszta, mint a harang. Debreczent közlő érdeklő az ő költészete, mert Szaboleskát debreczeninek tartjuk. Nem basahalmán belül ringott ugyan a bölesője, de ifjúságának javát itt töltötte és először a debreczeni kollegium falai között esendült meg lantjának tiszta hangja, amelylyel elbájolt mindenkit. Az első nagy sikerek nem szédítették el. Hívták, csalogatták Budapestre, nem ment. Félre vonult a zajgó világtól egy piczi székely faluba. Ott él most, ápolván a székely nép lelkét és dalolván nekik egyszerű dalokat az örök szeretetről, a családról, a szabadságról és a hazáért. A kötetből közöljük a következő verset.

Uj esztendő.

Elfutnak az órák
A napok az évek
Maholnap, maholnap
Delelőmhöz érek,
És mintha az önvád
Lepné meg a lelkem
Hogy keveset tettem.

Hogy csak ábrándoztam,
Hogy csak álmodoztam,
Elérhetlen s vágyak
— Dajkálója voltam,
Hogy od'adtam magam
Czélitalan ezélokknak
Csalfa csillagoknak.

Nem ez a világ volt
Soha a világom
Nem a buzán kaptam,
— A buzavirágom!
S most ime, az évek
Gyors futása, mintha
Egyébre tanítna!

— Menj el innen, menj el
Fekete kísértet.
Megmaradok én a
Szívem emberének.
Rajongó hívője
Czélitalan ezélokknak,
Csalfa csillagoknak!

S hadd szálljanak el bár
A napok, az évek:
Hiszem én Istent, hogy
Nem hiába élek!
Jön egy szebb világ még
Erre a világra....
Én annak lehetek.
Egy előre vetett
Veszendő sűgára!

* A „Zenélő Magyarország” zongora zenemű folyóirat most január elsei füzeteivel 5 dik évfolyamát kezdi. Ma már mindenütt kedvelt zeneműfolyóirat 1897. dik I. füzete a következő darabokat közli: I. Ivánfy I. „Kiszáradt a rezgő nyárfa” és „Asszony asszony, az akarok lenni” 2

közkedvelt magyar dalt. II. D' Amant L. „Álom az údvéről” Gavottét. III. Carmencitta népszerű „Kreolnő” dalkeringőjét IV. Greizinger Ivántól 6 magyar dalt változatokkal két hegedűre. — Minden száma hasonló gazdag és jól megválasztott tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország”-nak s ez az oka, hogy minden zongorázó- és hegedűsnek kellemes és alig várt vendége a kóta-folyóirat megmegújuló füzetei. Évenként 24 füzet — minden füzet 10—16 oldal hangjegytartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű zenemű újításokból összeállítva — 242 oldal tartalomért 4 frt. félre 12 füzet 120 oldal tartalomért 2 frt az előfizetés. Előfizethető a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalában Budapest, VI. Csengeri utca 62, ahonnan megismerésre mutató füzetet bárkinek ingyen és bérmentve küldenek. Ajánljuk a derék vállalatot minden zenebarát figyelmébe.

* **Olcso Könyvek.** A magyar olvasó közönség rohamos szaporodásának meg van az a kellemes következménye, hogy a szépirodalmi művek nagy részét ma már nálunk is oly olcsón lehet kapni, mint a nagy nemzeteknél. — A könyvek drágasága egyszerre megszűnt, a mi szintén hozzájárul ahhoz, hogy az olvasó közönség még inkább növekedjék. És nemcsak olcsó könyveket lehet kapni, de jó könyveket is, a mi még kedvezőbbé teszi a helyzetet. A kiadók vállalkozási kedvét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy például Mikszáth Kálmán dolgozatait is ötven kros kötetekben lehet kapni. A Légrády Testvérek kiadásában megjelenő „Legjobb Könyvek” című regénytárban már eddig megjelent Mikszáthnak „Prakovszky, a siket kovács” című bájos regénye, melynek az ára éppen egy korona, mint a változatos és értékében gazdag gyűjtemény bármely köteté? — Az olvasó közönség e regénytár megszerzésével a világirodalom legjobb műveit szerezheti meg és hozzájuthat a kedvelt magyar elbeszélésekhez is, oly áron, a mely igazán csekélynek mondható. Hogy pedig mindezt szóba hozzuk, az a „Legjobb Könyvek” című vállalat legújabb kötetének megjelenése ötlethől történik. Most kaptuk ugyanis második és befejező részét az Ebers-féle regénynek, a „Nővérek”-nek, a melyről csak is nagy elismeréssel lehet nyilatkozni. Az antik világ teljes szépséges alakjainak eredetisége tűnik elénk az érdekesen szőtt regényből, a mely nem csak az érdeklődést csigázza fel, de a mely megismerteti velünk a rég elmúlt nagy időköt a maga különlegességével szingardagságával és változatos keretével. Ebers Györgynek a „Nővérek” című regénye hatalmas alkotás és mindenek figyelmét magára irányítja. A most könyvpiacon került második kötet, 237 oldalra terjed, és az ára daczára nagyságának, csinos kiállításának és tetszetős kötésének, 50 krajczár. Elmondjuk róla, hogy nem csak olcsó könyv, de jó könyv is. Megemlítjük egyuttal, hogy az említett regénytárban eddig a következő munkák jelentek meg: Mikszáth: „Prakovszky a siket kovács” 1 kötet, Ohnet: „A szürke ruhás hölgy” 2 kötet, Haraden: „Hajók ha éjjel találkoznak” 1 kötet, Coppee: „Az igazi gazdagok” 1 kötet. Legközelebb megjelennek: Szabóné N. Janka: „Vezeklés” 1 kötet. Savage: „Hivatalos feleségem” 2 kötet. Mikszáth: „A gavallérok, Ne okoskodj Pista” 1 kötet. Cherbulitz: „Vagyon szerzés utján” 3 kötet. Donnelly: „Caesar emlékszója” 2 kötet. — A „Legjobb Könyvek” előfizetési díja: postai bérmentes küldés mellett 20 kötetre 20 korona, 10 kötetre 10 korona, 6 kötetre 6 korona. — Minden kötet külön is megrendelhető: ára 1 korona, bérmentes szétküldéssel 1 korona 10 fillér. — A

csinos kötésű könyvek Légrády Testvérek kiadóhivatalában (Budapest V. Váci-körút 78.) rendelhetők meg.

Közgazdaság.

* **Állami faiskola szikes talajon.** Az 1894. évi XII. t. cz. VI. fejezetének végrehajtása több alföldi törvényhatóság területén azon okból lehetetlen: mert az utak mentén szikes lévén a talaj az odaültetett fák nem maradnak meg és csakhamar elpusztulnak. Darányi földművelésügyi miniszter most Csákováron egy szikes talajon rendeztet be faiskolát, hol a szikes talajokat tűró gazdasági és erdei fák fognak magvetés útján előállítani és ezen talajon felnevelve acimatisáltatni. A legnagyobb súly a Tamarix, azután némely Acer és Ulmus, Fraxinus, Eper, valamint Quercus fajokra fog fektettetni, azon fajtákra, amelyek a tett kísérletek szerint a szikes talajt még legjobban tűrik. Ezen faiskolából fognak azután 4—5 év múlva kapni a törvényhatóságok fákát a szikes utmellékek befasítására.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „Közgazdaságbank részv.-társaság” közlése. 1897. jan. hó 4-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121 50	122.—
„ vasúti beruházásiköt. 4 1/2%.		120 50	121 50
„ koronajárdék 4%.	—	99 60	100 10
„ regále vált. köt. 4 1/2%.	—	101 25	102 25
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	121 75	122 25
Egységes államkötvény 4 1/2%.		101.75	102 25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.		139.—	140.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	380 —	380.50
Osztrák hitelbank részvény	—	351.20	351.40
Magyaripar- és keresk. bank. r.		101.—	102.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	123.—	124.—
„ 3%-os	102 75	103.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3 1/2%-os	117 50	118 50
Magyar vörös keresztorsjegy	9 50	10.—
Osztrák	—	19.75 20 25
Olasz	—	11.75 12 25
Bazilika sorsjegy	—	6.60 7.—
Jó-szív	—	3.60 4.—

Pénzmenek:

Cs. és kir. arany	—	—	5 67	5 75
20 markás arany	—	—	11 78	11 82
20 frankos arany	—	—	9 52	9 56
1 Sovereigns	—	—	12 01	12 05

Budapesti gabona-tőzsde.

I. Készára-üzlet.

1898. jan. 3-án.

Buzát ma igen gyöngén kínáltak, a kereslet korlátolt volt. — Elkelt csöndes irányzat mellett néhány kocsi rakomány változatlan áron.

Egyébb gabonaneműekben gyöngé volt, a forgalom változatlan áron.

II. Határidő-üzlet.

Az hangulat csöndes volt és igen gyöngé forgalom mellett az árak majdnem változatlanul zárultak.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.	
Buza szeptemberre	9 28 — 9 30
„ márcz.—ápr.	12 02 — 12 03
Rozs márcz.—ápr.-ra	8 70 — 8 72
Tengeri máj.—jun.-ra	5 33 — 5 34
„ deczemberre	—
Zab márcz.—ápr.-ra	6 33 — 6 35
„ január-ra	—

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	12 02 — 12 03
„ őszre	9 27 — 9 28
Rozs tavaszra	8 70 — 8 72
Zab	6 34 — 6 36
Tengeri máj.—jun.	5 33 — 5 34

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 94. Páros bérlet 76. sz.

Kedden, 1898. évi január hó 4-én:

Az államtitkár ur.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta Bisson, fordította Ambrus Zoltán.

Személyek:

Dela Mare, államtitkár a belügyminiszteriumban — Komjáthy János.
 Bouquet — Fenyéri Mór.
 Lambertin tiszviselő a belügyminiszteriumban — Vidor Dezső.
 Lardillac — Rubos Árpád.
 Liégiois — Unghvári V.
 Chalardon — Bartha István.
 Bunel, hivatalosolga — Sziklay Miklós.
 Gentil — Szentcsanak János.
 Hyppolite — Makray Dénes.
 Pingouin, polgármester — Püspöky Imre.
 Mariollné, Lambertin anyósa — Kiss Irén.
 Gilberte, Lambertin felesége — Szabó Irma.
 Susanne, Mariollné id. leánya — Halmi Margit.
 Adél, szakácsné Lambertinnél — Cserényi Adél.

Történik mai napjainkban. Az I. felvonás Párisban Lambertinnél, a II. minisztériumban, a III. a chateaux-i alprefekturán.

Holnap szerdán, 1898. évi január hó 5-én:

Rang és mód.

Színmű 3 felvonásban.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1897. október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. all. v.-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány - - - 12. déli	Vegyesvonat	1.28 délután	
P.-Ladány - - - 3.48 délután	Tv. sz. sz.	5.24 délután	
P.-Ladány - - - 8.15 este	Személyvonat	9.45 este	
Budapest - - - 6.53 reggel	Gyorsvonat	1.50 délután	
Budapest - - - 12.36 délután	Személyvonat	8.10 este	
Budapest - - - 10.37 este	Személyvonat	5.45 reggel	

Debreczen—M.-Sziget			
Szatmár - - - 5.23 reggel	Személyvonat	1. — délután	
M.-Sziget - - - 3.06 reggel	Személyvonat	9.50 délelőtt	
M.-Sziget - - - 4.07 délután	Személyvonat	11. — este	
M.-Sziget - - - 6.59 délután	Gyorsvonat	11.40 este	
M.-Sziget - - - 7.58 este	Tv. sz. sz.	8.06 reggel	

Debreczen—Szerencs			
Szerencs - - - 8.25 reggel	Személyvonat	11.26 délelőtt	
Szerencs - - - 4.02 délután	Személyvonat	7.07 délután	
Szerencs - - - 8.10 este	Személyvonat	11. — este	

Debreczen—Füzes Abony			
Füzes-Abony - - 4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24 délelőtt	
Füzes-Abony** - 4.19 délután	Vegyesvonat	7.56 délután	

Debreczen—Nagy-Léta—Vértess			
N.-Léta—Vértess - 8.35 reggel	Vegyesvonat	10.46 délelőtt	
N.-Léta—Vértess - 4.17 délután	Vegyesvonat	6.20 délután	

Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök			
B.-Szt-Mihály - - 5.22 reggel	Vegyesvonat	8.58 reggel	
B.-Szt-Mihály - - 3.54 délután	Vegyesvonat	6.58 délután	

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füredig

Budapest—Debreczen			
Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul onnan	
P.-Ladány - - - 7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.12 reggel	
P.-Ladány - - - 5.16 reggel	Személyvonat	4.09 reggel	
Budapest* - - - 9.15 este	Gyorsvonat	9.15 este	
Budapest - - - 3.47 délután	Személyvonat	9.40 délelőtt	
Budapest - - - 6.54 délután	Gyorsvonat	2.15 délután	
Budapest - - - 2.40 éjjel	Személyvonat	7.05 este	

M.-Sziget—Debreczen			
M.-Sziget** - - - 7.53 reggel	Személyvonat	4. — reggel	
M.-Sziget - - - 12.16 délután	Személyvonat	6. — reggel	
M.-Sziget - - - 5.58 délután	Személyvonat	1.35 délután	
M.-Sziget - - - 8.33 este	Gyorsvonat	4. — délután	
M.-Sziget - - - 10.22 este	Személyvonat	8.56 délután	

Szerencs—Debreczen			
Szerencs - - - 8.07 reggel	Személyvonat	5. — reggel	
Szerencs - - - 12.21 délután	Személyvonat	9.07 délelőtt	
Szerencs - - - 7.50 este	Személyvonat	5.13 délután	

Nagy-Léta—Vértess—Debreczen			
N.-Léta—Vértess - 7.25 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel	
N.-Léta—Vértess - 3.18 délután	Vegyesvonat	1.05 délután	

Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök—Debreczen			
B.-Szt-Mihály - - 8.17 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel	
B.-Szt-Mihály - - 6.47 este	Vegyesvonat	3.27 délután	

Füzes-Abony—Debreczen			
Tisza-Füred - - - 8. — reggel	Vegyesvonat	4.18 reggel	
Füzes-Abony - - 5.32 délután	Vegyesvonat	11.35 délelőtt	
F.-Abony*** - - 7.47 este	Vegyesvonat	6.22 délután	

* Csak P.-Ladányig.
** Csak Szatmárról.
*** Csak Ober-Kőcsig.

Berkocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napidíjára:		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. n. 1-ig, vagy d. n. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszáma:		
Fél órára	40	30
1/4 órára	60	40
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért:		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin beüti.	50	30
IV. Meghátározott járatok:		
Temetőseknel (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik		
A temetőbe ki és vissza	2	1.40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1.20	80
A színházba menet	60	40
A színházról jövet	80	60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab máiba után külön 10 kr. díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukor-gyár, légszesz-gyár, kertészeti egyesület és gősmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövedékhöz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külöb barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1.20	90
Minden következő órára	40	30
Katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítanak.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Nyílttér.

Nyilvános köszönet.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben (Alsó-Ausztria), az antiarthritis és antiarthritis vértisztító thea feltalálójának. Vértisztító készvény és csusz ellen.

Amidőn itt a nyilvánosság elé lépek, ez azért történik, mert kössegemnek tartom Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, legbensőbb köszönetemet kifejezni a okért a szolgálatokért, melyeket a fent nevezetnek vértisztító theaja fájdalom csuzos bajomban tett és hogy mindazokat, akik ezen borzasztó bajba esnek, ezen kiűző theaja figyelmeztessen. Nem vagyok képes kifejezni azon kiűző fájdalomakat, melyeket 3 éven keresztül, minden időváltozásnál tagjaimban éreztem és miktől sem gyógyszerek, sem pedig a Bács melletti Badenben használt kénes fürdők nem tudtak megszabadítani. Álmattalul vergődtem az agyamban éjszákákon keresztül, étvágyam folytonosan kevesbedett, kinézésem borús volt és testi erőm alábbszállott. A theának 4 heti használata után nemcsak megszabadultam fájdalomaimtól és most is jól érzem magam, miután már 6 hét óta nem iszom theát, de egész testi állapotom is megjavult. Szilárdan meg vagyok győződve, hogy mindenki, aki hasonló bajban ezen thea használatához olysamodik, a feltaláló Wilhelm Ferencz urnát áldani fogja.

Kittinő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné

alezredes neje. 1048 12-4

A CIVIS NAPTÁR

Minden család hivatal üzlet és magános vegyen Civis Naptárt

az 1898. évi naptár-kiadványok legérdekesebbike; van benne tanulságos és szórakoztató olvasmány bőven és mindezt számos kép tarkítja.

Különösen kiemelendő: Az 1848/49. szabadságharc története Bartha Mórtól, valamint Szabolcska Mihály, Könyves Tóth Kálmán, Váradi Antal stb. irodalmi előkelőségek dolgozatai; A múlt év története, számos illusztrált adoma és a bővített Czimtar.

Ezen sokoldalú és közhasznú naptár ára **36 kr.**

Kapható a Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaságnál, — továbbá minden könyvkereskedésben és dohánytözsdében.